

ת"פ (חיפה) 10838-04-23 - מדינת-ישראל נ' סמאר נסראוי (עציר),

ת"פ (חיפה) 10838-04-23 - מדינת-ישראל נ' סמאר נסראוי , מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 10838-04-23

מדינת-ישראל

נגד

סמאר נסראוי (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

[29.07.2024]

כבוד השופט גיל קרזבום

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, החזקת נשק - עבירה לפי סעיף 144 (א) לחוק העונשין, וירי באזור מגורים - עבירה לפי סעיף 340(א)(ב)(1) לחוק העונשין.

2. הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונשים שיוטלו על הנאשם. עובדות כתב האישום המתוקן

3. הנאשם תושב כפר מג'ד אלכרום. למתלונן עסק המתמחה בציד לרכב כבד אשר נמצא בכפר, וביניהם קיימת הכרות שטחית. בתאריך 21.3.23 בשעה 16:18 הגיע הנאשם לעסק של המתלונן ונכנס למחסן. המתלונן שאל אותו מדוע נכנס לבית העסק, ובתגובה, הנאשם השיב לו "לא אכפת לך", והמתלונן דרש מהנאשם לעזוב את העסק לצמיתות והנאשם יצא ואמר למתלונן שעוד ישוב.

זמן קצר לאחר מכן, המתלונן יצא מבית העסק, התקדם לעבר ביתו ובדרך פגש בנאשם ובאחיו אשר הגיעו למקום באמצעות רכב תפעולי. בין השלושה התפתח דין ודברים במסגרתו ביקש המתלונן מאחיו של הנאשם שהנאשם יחדל להגיע לבית העסק. בשלב זה, הלך הנאשם לרכב, לקח טוריה, ותקף באמצעותה את המתלונן בפלג גופו העליון ונמלט מהמקום באמצעות הרכב. המתלונן נחבל ופונה לקבלת טיפול רפואי ב"טרם".

באותו המועד, החזיק הנאשם באקדח טעון במחסנית ובה כדורים תואמים, ואיים על המתלונן בכך שאמר לנוכחים סמוך לבית העסק כי המתלונן "שווה שני כדורים" וירה באוויר לפחות 4 כדורים באמצעות האקדח. לאחר הירי נמלט מהמקום באמצעות הרכב.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון שברים מרוסקים בקשת האחורית של צלעות 9-10 משמאל, פנוימטורקוס בינוני בחזה שמאל, קונטוזיות בריאה השמאלית, פנוימומדיאסטיניום משמעותי, אמפיזמה תת עורית משמעותית בדופן בית החזה ובאזור הגב השמאלי אשר משתרעת עד דופן בית החזה הימני העליון והצוואר. המתלון נאלץ להתאשפז בבית חולים ל-5 ימים ולאחר מכן שוחרר לביתו תוך מעקב כירורגי ופיזיותרפיה נשימתית. ראיות המאשימה לעונש

4. הוגש מרשם פלילי של הנאשם (תע/1), גזר דין בעניינו של הנאשם בת"פ 55349-10-21 (תע/2), גזר דין בעניינו של הנאשם בת"פ 29412-11-17 (תע/3).

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

5. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ואת הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה של חבלה חמורה שעניינם קדושת החיים, שמירה על שלמות הגוף, הנפש, הגנה על שלום הציבור ובטחונו וכן הפגיעה בעיקרון שלטון החוק. בנוסף הדגישה את תופעת אלימות באמצעות נשק, והצורך להחמיר בעבירות נשק, כאשר המטרה היא להגן על שלום הציבור, על חיי אדם, על שלטון החוק והסדר הציבורי. המאשימה ציינה כי מדובר במכת מדינה שיש להוקיעה, ועצם החזקת הנשק באופן שאינו מפוקח על ידי הרשויות טומן בחובו סיכון מהטעם שהמחזיק בו יעשה בו שימוש כמו במקרה הנדון. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, טענה כי חלקו של הנאשם הוא מוחלט ובלעדי, כאשר הרקע הוא ויכוח בין הנאשם למתלון עת דרש המתלון מהנאשם לעזוב את בית עסקו, וכבר אז בחר הנאשם לפתור את הסכסוך בדרכי עבריינות ובריוניות תוך תקיפת המתלון באמצעות טוריה, ובהמשך, אף ירה בנשק שהיה בהחזקתו באזור מגורים תוך שהוא צועק כי המתלון "שווה שני כדורים". המאשימה ציינה כי אמנם מדובר באירוע שאינו מתוכנן, עם זאת, הנאשם יכול היה לעצור את האירוע בכל שלב אך הוא לא עשה כן. המאשימה הפנתה לנזק המשמעותי שנגרם למתלון כמתואר בכתב האישום המתוקן, ולפוטנציאל הנזק שהיה עלול להיגרם שכן תקיפת אדם באמצעות טוריה עלולה הייתה לגרום לתוצאות קשות אף יותר מאלה שנגרמו בפועל, והפנתה לסיכון הממשי ולפוטנציאל הקטלני כתוצאה מביצוע ירי באזור מגורים. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה להודאתו של הנאשם בכתב אישום מתוקן, לאחר שמיעת חלק מהעדים ביניהם המתלון ולעברו הפלילי הכולל 13 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות, איומים, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שימוש בכוח או איומים על מנת למנוע מעצר, תקיפה סתם ועוד - האחרונה מחודש ינואר 2024. בנוסף הפנתה לעובדה כי הנאשם ריצה עונשי מאסר ממושכים בעברו עוד הפנתה לעבודה כי הנאשם ביצע את העבירות חרף קיומו של מאסר מותנה בר הפעלה למשך 7 חודשים והתחייבות כספית ברת הפעלה. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית, וביקשה לקבוע מתחם עונש הולם אחד ביחס לכלל העבירות שנע בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל, ולמקם את עונשו של הנאשם בין מרכזו של המתחם לחלקו העליון תוך הפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר, זאת בהעדר נסיבות המצדיקות הפעלתו בחופף, וכן ביקשה לחלט את ההתחייבות שהוטלה על הנאשם בסך 2000 ₪, ולהטיל עונשי מאסר על תנאי ארוכים ומשמעותיים, קנס כספי ופיצוי כספי משמעותי למתלון.

עיקר טיעוני הנאשם לעונש

6. ב"כ הנאשם, הפנה להודאת הנאשם, קבלת האחריות, לכשלים הראייתיים המשמעותיים שהביאו לתיקון המהותי שבכתב האישום, כך שלא מדובר בניהול סרק של התיק. עוד הפנה לנסיבות האישיות הקשות ש הנאשם, בין היתר מצבו הבריאותי הקשה ואת רצונו לעבור טיפול, שינוי ושיקום. ביקש להתחשב בתקופה הארוכה בה הנאשם היה עצור עד תום ההליכים וכידוע תנאי מעצר יותר קשים מתנאי מאסר מה בפרט שהנאשם אינו בקו הבריאות. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, ביקש להתייחס לקולה לעובדה כי מדובר באירוע לא מתוכנן, והמעשים בוצעו בלהט הרגע וזאת לאחר שהנאשם הרגיש מושפל עת המתלונן הוציאו בכוח ובדחיפות מבית עסקו לאחר שחשד בנאשם כמי שבא לגנוב, והדגיש כי החבלה שנגרמה למתלונן לא הייתה קשורה בשימוש בנשק אלא בדרך אחרת. בכל הקשור למדיניות הענישה, אבחן את פסיקת המאשימה, הפנה לפסיקה רלוונטית, הסכים כי מדובר באירוע אחד, וטען למתחם עונש הולם אחד הנע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל. במכלול הנסיבות, ביקש להתחשב בנאשם, ולמקם את עונשו ברף הנמוך עד הבינוני של המתחם. בנוסף ביקש להפעיל את המאסר המותנה באופן חופף לפחות באופן חלקי, ולשלב את הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שב"ס.

7. הנאשם עצמו הצטער על ביצוע העבירות אשר בוצעו לטענתו לאחר התגרות מצדו של המתלונן, ביקש להשתקם, להשתלב בטיפול, להתקדם בחייו, לבנות בית, ולהתחתן. הפנה לנסיבות האישיות, בין היתר להיותו רווק, לכך שהוא סובל מבעיות רפואיות, ולכך שלפני מעצרו עבד לפרנסתו. בנוסף הפנה לקשיים עמם הוא מתמודד במהלך שהייתו במעצר.

דיון

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות

9. העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות נושאת בצידה עונש מרבי של 14 שנות מאסר, ובמעשיו הנאשם פגע בשורה של ערכים חברתיים החיוניים לתפקודה של החברה והתפתחותה, לרבות, ביטחונו, שלומו, שלמות גופו וכבודו של האדם- זכות יסוד מקודשת שאין להתיר לאיש לפגוע בה (ע"פ 6310/14 פלוני נ' מדינת ישראל), ולא בכדי בית המשפט העליון חזר ועמד על חומרתן של עבירות אלימות בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן נאמר בין היתר כי: "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד". ראה גם בע"פ 2453/05 מחמוד חטיב נ' מדינת ישראל, שם נאמר, בין היתר "האינטרס הציבורי מחייב, כי הזלזול בחיי אדם, הבא לידי ביטוי בקלות בה מוצא עצמו אדם קורבן למעשי אלימות העלולים להותירו נכה ואף להביא למותו, תגובה חריפה מצד כל גורמי האכיפה. . . השמירה על שלמות גופו של אדם וחיוו, היא מהחשובות והמרכזיות שבתכליות העומדות בבסיס החוק הפלילי. " , ובעבירות אלימות המערבות שימוש בכלי נשק קר או חם בפרט אפנה לע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' זדה שם נאמרו הדברים הבאים: "חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם התופעה של יישוב סכסוכים בדרך של אלימות, המלווה לעיתים אף בשימוש בנשק קר או חם. תופעה זו חותרת תחת הסדר החברתי ופוגעת בערך היסוד בדבר זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף". ובמקום אחר נאמר: "האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי-דרך יראו ויראו, יחששו לביטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין תיפול עליהם, והם יירתעו מפני שימוש בנשק קר וחם לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסברת יראת האנשים התמימים לאימת אנשי-המדון - צריך להיעשות גם באכיפה ובענישה קשה" (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל).

10. הנאשם הורשע בנוסף גם בעבירה של החזקת נשק וירי באזור מגורים. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הנשק הינם הצורך לשמור על חיי אדם ושלמות הגוף, על שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ונפש, ועל הסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשק. נשיאת נשק שלא כדין מחבלת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשק ללא רישיון מסכן את הציבור, מאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למותר לציין, כי לא כל אדם רשאי לשאת נשק, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשק נועדו להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרות האסון, ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק, כי זמינותו של נשק חם בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאוד בענישה בעניין. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק וקבע עונשי מינימום לעבירות נשק, חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021. בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח נאמר בהקשר זה: "התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית ו"הגורם בלעדיו איין" (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושווד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה. לעתים קרובות הנשק הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה, ואף אם הנשק נרכש למטרות "הגנה עצמית", הזמינות של הנשק מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולחרפת תוצאותיהן. על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק.....ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

ר' ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עברייני נשק ולא להקל עמם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל'מכת מדינה' של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין) (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021 - שלא חל בעניינו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25). בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר כי: "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחונן, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד". בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע כי: "הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה...". רק גם דבריו של כב' הש' י. אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזייל: "לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען...".

נסיבות ביצוע העבירות

11. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. ביחס לעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות יש לבחון את אופן גרימת החבלות וחומרתן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המוחזק שלא כדין, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ 1530/04 + 1332/04 יצחק רפאל פס ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון)).
12. הנאשם תקף את המתלונן באמצעות טוריה בפלג גופו העליון בשל וויכוח, לאחר שהמתלונן הוציאו מבית העסק שלו. מדובר בתקיפה אכזרית וקשה באמצעות נשק קר שפגיעתו קשה. הנאשם לא הסתפק בכך ולאחר שהמתלונן פונה לטיפול רפואי, החזיק באקדח עם מחסנית וכדורים בסמוך לבית העסק של המתלונן, איים על המתלונן באומרו לנוכחים במקום כי המתלונן שווה שתי יריות וירה באוויר לא פחות מ-4 כדורים, וחזר לרכב ונמלט מהמקום.

יונח לטובת הנאשם כי לביצוע העבירות לא קדם תכנון מוקדם, ואף אניח לטובתו כי מעשיו בוצעו בעקבות הוצאתו בכוח על ידי המתלון מבית העסק שלו, ותחושת ההשפלה אותה חווה. עם זאת יש לזכור כי בין הוצאתו מבית העסק ועד לחזרתו מרצונו למקום ביחד עם אחיו חלף פרק זמן שהיה אמור לצנן את הנאשם. בנוסף תקיפת הנאשם את המתלון בוצעה באותו השלב ללא כל התגרות פיזית או איום מצד המתלון. בנוסף יש בעובדה שהנאשם החזיק את הנשק כשהוא טעון ועשה בו שימוש באזור מגורים בשעת יום לעיני כל, תוך כדי השמעת דברי איום, כדי ללמד על מסוכנותו, ועל פוטנציאל הנזק הקטלני הטמון במעשיו. רק במזל האירוע לא הסתיים בנפגעים נוספים. בנוסף, יש לזכור שמדובר בנאשם שאינו מורשה לשאת נשק או לעשות בו שימוש. הנאשם לא עבר הכשרות מתאימות, לרבות אלו הקשורות בבטיחות בירי, ופוטנציאל הנזק מירי גם אם אינו מכוון או באוויר עלול להיות רב, ואף קטלני. חלקו של הנאשם באירוע הינו מלא ומוחלט. הנאשם הינו אדם בגיר, הוא הבין היטב את משמעות מעשיו, ולא מתקיימת בעניינו קרבה לסייג לאחריות בפלילית. הנאשם יכול להימנע מביצוע העבירות אך הוא בחר שלא לעשות, וחזר והתעמת עם המתלון ופגע בו באופן קשה.

13. למתלון נגרמו חבלות קשות כמפורט לעיל, אשר חייבו טיפול ואשפוז בבית החולים וכן תקופת מעקב רפואי. מעשיו של הנאשם יכלו בנקל לגרום למתלון לחבלות קשות בהרבה ואף להביא למותו, ורק במזל הסתיים האירוע כפי שהסתיים.

14. למרבה הצער שימוש בנשק חם הפך לחזון נפרץ ברחובות ישובים ערביים רבים במדינה. מדובר בתופעה קשה, אכזרית וקטלנית, וחדשות לבקרים אנו מתבשרים על מותם של אזרחים תמימים, עוברי אורח שנקלעו לקו הירי. תעוזתם של העושים שימוש בנשק לצורך פתרון סכסוכים וביצוע עבירות, אינה יודעת גבול, ועל בתי המשפט לתרום את חלקם בהגנה על התושבים. החזקת נשק לא חוקי צפויה להסתיים בשימוש לא חוקי בנשק.

15. במכלול הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית ומצויה ברף בינוני עד גבוה.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

16. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית, תוך שהוא חוזר ומבהיר, כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות לתקופת מאסר ממשי לריצוי בפועל. בת"פ 48598-11-20 מדינת ישראל נ' מצרי הנאשם מס' 1 הורשע בעבירות של ניסיון להחזקת אקדח מסוג FN, מחסנית ותחמושת ועבירה של הפרת הוראה חוקית. נקבע מתחם עונש הולם בין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם 1 הוטלו 22 חודשי מאסר בפועל והופעל עונש של מאסר מותנה בר הפעלה למשך 12 חודשים. סך הכל הוטלו על הנאשם 34 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 2141/21 איתן חניני נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בהחזקת נשק ותחמושת, בכך שהצטייד באקדח אוויר שבוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת בקליבר 7.65 מ"מ ובכדורים תואמים. הנשק נתפס בחצר קרובה לביתו, כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 5646/15 תיהאווני נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק לאחר שהחזיק ברכב אקדח טעון עם מחסנית ובה 5 כדורים שהוטמנו מתחת לשטיח הרכב. מדובר בצעיר, בעל הרשעה קודמת אחת של הפרעה לשוטט בעת מילוי תפקידו. שירות המבחן הגיש בעניינו תסקיר שלילי במהותו. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 9 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. ברע"פ 3636/23 מועתז אבו אלקעיאן נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין, בכך שהחזיק בתא המטען של הרכב באקדח חצי אוטומטי מסוג CZ וכן במחסנית לנשק וב-6 כדורים בקוטר 9 מ"מ. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 11 ועד 33 חודשי מאסר בפועל. הוגש תסקיר שלילי בעניינו של הנאשם. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור נדחו. ברע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בהחזקת אקדח ותחמושת מתאימה. שירות המבחן המליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות. נקבע מתחם עונש שנע בין 11-33 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור נדחו. ברע"פ 6265/20 מדינת ישראל נ' אבו אלקעיאן הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין, בכך שהחזיק מתחת לכיסא הנהג באקדח ברטה, חצי אוטומטי, קליבר 9 מ"מ, בצירוף מחסנית וכדורים. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 15 לבין 30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו הועמד על 12 חודשי מאסר בפועל לאור נסיבות אישיות משפחתיות. בקשת רשות ערעור נדחתה. ברע"פ 2919/22 שעבאן נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של החזקת אקדח ומחסנית טעונה ב-16 כדורים, ושיבוש מהלכי משפט. נקבע מתחם עונש הולם בין 12 ועד 36 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל ועונשו הופחת ל-15 חודשי מאסר, בשל פגם בביצוע החיפוש. בקשת רשות ערעור נדחתה. בע"פ 1059/21 פלוני נ' מ. ישראל הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של החזקת נשק ואביזר תחמושת, ירי מנשק חם, איומים והפרעה לשוטט במילוי תפקידו בכך שהחזיק באקדח גלוק ובעקבות ויכוח עם קטין ירה מספר יריות באוויר. נקבע מתחם ענישה שבין 3-5 שנות מאסר בפועל והוטלו 42 חודשי מאסר ועונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שהוא לא מוצא לנכון להתערב במתחם שנקבע ובעונש שנגזר והדגיש את הצורך להחמיר בעבירות בנשק.

17. בע"פ 5067/23 דיין נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות, על רקע עוינות באורח חיים. הנאשם נעץ חפץ חד בחוזקה בבטנו של המתלון באזור צלעות צד שמאל, בעקבות פציעתו נגרמו לו בין היתר חור בקיבה, קרע בטחול שהביא לכריתתו ופגיעה בסרעפת. נקבע מתחם ענישה הנע בין 24-36 חודשי מאסר. על הנאשם נעדר עבר פלילי וטעמישיקום הוטלו 20 חודשים. הערעור נדחה. בע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שהמתלון הותקף על ידי שלושה באמצעות אלות ומעדר, ונגרמו לו שבירים. נקבע מתחם ענישה הולם אשר נע בין 2-4 שנות מאסר. על הנאשם הוטלו שלוש שנות מאסר בפועל. הערעור נדחה. בע"פ 7475/14 קבהא מהדי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות עקב כך שהיכה את המתלון מספר פעמים באמצעות כלי עבודה ממתכת ושבר שלוש משיניו וגרם לחתך בשפתו. הוטלו עליו 24 חודשי מאסר בפועל למרות ההמלצה בתסקיר להימנע ממאסר. בערעור צוין שעבירות אלימות שנעשות תוך כדי שימוש בנשק קר כוללת ברוב המקרים עונשי מאסר בפועל שנעים בין 18-28 חודשי מאסר בפועל. במסגרת הסדר טיעון הערעור התקבל ונגזר עונש של 20 חודשי מאסר בפועל תוך כדי התחשבות בשיהוי הניכר והמלצת התסקיר. בע"פ 583/14 רשעד חרבוש נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שחבט במתלון בשרשרת ברזל בפניו. כתוצאה מהמעשים המתלון איבד את הכרתו, נחבל בעינו ונותר פעמיים. נקבע מתחם עונש הולם שבי 1-4 שנות מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו הופחת ל-24 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 5828/22 מוחמד שליבי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך לאחר שהוא והמתלון שתי משקאות אלכוהוליים, פרץ ביניהם ויכוח שהתפתח לכדי עימות פיזי, שבמהלכו נטל הנאשם סכין יפנית ודקר באמצעותה את המתלון בצדו השמאלי של גבו ובידו הימנית. למתלון נגרמה פגיעה בגידים המיישרים שתיים מאצבעות ידו, והוא אושפז ונותר לצורך תפירתם. נקבע מתחם עונש הולם החל מ-18 ועד 42 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלון בסך 30,000 ש"ח. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 3436/14 מוחמד הילאלי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך ובעקבות ויכוח המתלון הכה הנאשם באגרוף ופצע את שפתו, כתוצאה מכך הנאשם הכה במוט ברזל את המתלון מכה אחת בראש, שכתוצאה ממנה נפל המתלון ארצה ואיבד את הכרתו. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין שנתיים ועד ארבע שנות מאסר בפועל. על הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי כספי. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 4631/13 מדינת ישראל נ' מוסא כרים ואח' הנאשמים הורשעו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שתקפו את המתלונים באמצעות מקלות מעץ. נקבע מתחם עונש הולם החל מ-18 חודשים ועד ל-5 שנות מאסר בפועל. על הנאשם 1 הוטלו 40 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם 2 הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 759/16 ג'בארין נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בכך ועל רקע סכסוך משפחתי, הגיעו הנאשם ואחיו לביתו של המתלון, כאשר הנאשם מצויד בחפץ קשה (מפתח שבדי). בשלב מסוים החלו חילופי דברים בין הנאשם לבין המתלון, והנאשם הכה את המתלון בפניו באמצעות החפץ. כתוצאה מכך נגרם למתלון חבלות באף והוא נזקק לניתוח לתיקון השבירים. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 18 עד ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בן 40, נעדר עבר פלילי, אשר ניהל קודם למעצרו אורח חיים נורמטיבי ושירות המבחן המליץ לגזור עליו עונש מאסר בעבודות שירות, הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.
18. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 9 ועד 50 חודשי מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 10 ועד 34 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי חלקי מפסקי הדין לא כללו את העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וחלק לא כלל עבירות בנשק. לסיכום מתחם העונש ההולם
19. העבירה החמורה ביותר המיוחסת לנאשם הינה חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, והיא נושאת בצידה עונש של עד 14 שנות מאסר, העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של החזקת נשק הוא 7 שנות מאסר ולא פחות מ-21 חודשי מאסר (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי), והחזקת אבזר או תחמושת העונש הוא עד 3 שנים, ובצידה של עבירה של ירי בנשק חם באזור מגורים עד 5 שנות מאסר. יש בתיקון 140 לחוק העונשין כדי ללמד על מגמת ההחמרה הכללית ביחס לעבירות נשק, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפסיקה.
20. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, חומרת החבלה שנגרמה למתלון, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ-36 חודשים ולא יעלה על 60 חודשים, ועונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

21. לקולה אני מביא בחשבון את ההודאה בכתב האישום המתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי הגם שנשמעו חלק מעדי התביעה לרבות עדותו של המתלונן, קבלת האחריות, נסיבותיו האישיות של הנאשם כעולה מטיעוני ההגנה, תקופת המעצר הארוכה בה הוא היה נתון מיום 21.03.23 עד היום (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר), ולהבעת רצונו של הנאשם לעבור הליכי שיקום.
22. לחומרה אני מביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 13 הרשעות קודמות - האחרונה משנת 2024 - בין היתר בעבירות של איומים, גניבה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפה סתם, הצתת רכב במזיד, תקיפה כדי לגנוב, שוד מזויין, סמים ועוד בגין ריצה מספר עונשי מאסר. עוד יצוין לחומרה, כי העבירות בוצעו חרף קיומו של מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 7 חודשים, והתחייבות כספית ברת הפעלה.
- ניכר כי עונשי המאסר שהוטלו על הנאשם וקיומו של מאסר מותנה בר הפעלה לא הרתיעו אותו במקרה זה מביצוע עבירות פליליות חמורות ומסכנות חיים, והרושם הוא כי הנאשם ממשיך לבצע עבירות ללא מורא החוק.
23. בכל הנוגע לקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, נוכח כלל הנסיבות, אני סבור שנכון להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה המצויה במרכז מתחם העונש ההולם.
24. בכל הנוגע לאופן הפעלת המאסר המותנה, הכלל הוא שעונש מאסר על תנאי אשר מופעל ירוצה באופן מצטבר לעונש המאסר שגוזר בית המשפט בשל העבירה הנוספת (ראו סעיף 58 לחוק העונשין). גם ההלכה בסוגיה זו ברורה, וקובעת כי מאסר מותנה יש להפעיל באופן מצטבר והפעלתו באופן חופף תתאפשר רק כאשר קיימים טעמים מוצדקים ומנומקים. ר' ע"פ 4654/03 ווליד נ' מדינת ישראל שם נקבע כי: "דרישת 'טעמים' שיירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי....עונש מאסר מותנה משמעו מאסר שהחברה נכונה לדחות ביצועו ובהמשך לוותר על ריצויו כליל אם לא יבצע הנידון עבירה נוספת בתקופת התנאי. מאחורי נכונות זו להקל עם מי שהורשע ונידון למאסר עומד, בין היתר, הרצון לאפשר לו לחזור אל מסלול חיים נורמטיבי וההכרה בכך שהתועלת שתצמח לחברה מהוצאתו מן המעגל העברייני עולה על התועלת מהשמתו מאחורי סורג ובריח כדי להשיב לו כגמולו. זאת, הגם שעונש מאסר על תנאי אינו כולל רכיב שיקומי של ממש אלא מהווה מתן הזדמנות חוזרת לנידון לתקן דרכיו ...". בית המשפט לא יטה להקל עם הנאשם ולא יחפוף את עונשי המאסר, ככל שהעבירות בהן הורשע הינן חמורות יותר, ככל שקשות נסיבות ביצוען, וככל שיש בביצוען משום פגיעה קשה בערכי היסוד החברה בה אנו חיים (ע"פ 6535/01 קוזירוב נ' מדינת ישראל, ע"פ 1899/04 ליבוביץ נ' מדינת ישראל).

העבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם הינן עבירות חמורות ביותר והדבר מהווה שיקול משמעותי להפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר. עוד יצוין כי הנאשם ביצע את העבירות הנוכחיות בחלוף זמן קצר יחסית ממועד גזר הדין, כך שלא מדובר במי שריצה חלק משמעותי מתקופת התנאי. כך גם יש לתת משקל לשיקולי ההרתעה הפרטניים עת הנאשם חוזר ומבצע עבירות חמורות. על הנאשם להפנים את העובדה שעונש מאסר מותנה שובר בצדו, וככל שמבוצעת עבירה נוספת, יופעל המאסר המותנה באופן מצטבר. בהתאם, אני סבור שבמקרה זה לא מתקיימים טעמים המצדיקים את הפעלת המאסר המותנה באופן חופף.

25. בכל הנוגע לגובה הפיצוי שיוטל. מובהר שאין בו כדי ללמד על גובה הנזק שנגרם למתלונן, מדובר בפיצוי עונשי שבין מטרותיו הכרה בפגיעות שנגרמו למתלונן.

26. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים.

אני מפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בבית המשפט השלום בעכו בתיק 55349-10-21 בתאריך 28.02.22 למשך 7 חודשים במצטבר למאסר שהוטל.

סה"כ ירצה הנאשם 55 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 21.03.23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג פשע או עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג עוון או עבירות אלימות מסוג עוון או עבירת איומים ויורשע בגינה.

אני מחלט את ההתחייבות הכספית שהוטלה על הנאשם בבית המשפט השלום בעכו בת"פ 29412-11-17 על סך 2,000 ₪ לטובת אוצר המדינה.

אני גוזר על הנאשם קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר.

הנאשם ישלם למתלונן (עד התביעה מס' 1) פיצוי כספי בסך 15,000 ₪.
הקנס, הפיצוי וסכום ההתחייבות ישולמו עד ליום 01.01.25.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס והפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-**** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשפ"ד, 29 יולי 2024, בנוכחות הצדדים. /